

Sygn. akt VIII GC 600/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 czerwca 2017 roku

Sąd Okręgowy w Szczecinie VIII Wydział Gospodarczy

w składzie następującym: SSR del. Rafał Lila,

Protokolant: stażysta Jagoda Bieńkowska

po rozpoznaniu w dniu 12 czerwca 2017 roku w Szczecinie,

na rozprawie

sprawy z powództwa Syndyka Masy Upadłości E. (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S. w upadłości likwidacyjnej

przeciwko (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w S. oraz (...) spółka akcyjna V. (...) spółce akcyjnej w W.

o zapłatę

I. oddała powództwo w całości;

II. zasądza od powoda na rzecz pozwanej (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S. kwotę 10.800 zł (dziesięciu tysięcy ośmiuset złotych) tytułem kosztów procesu;

III. zasądza od powoda na rzecz pozwanej (...) spółka akcyjna V. (...) spółki akcyjnej w W. kwotę 10.817 zł (dziesięciu tysięcy ośmiuset osiemnastu złotych) tytułem kosztów procesu.

Sygn. akt VIII GC 600/16

UZASADNIENIE

Powód Syndyk Masy Upadłości E. (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w upadłości likwidacyjnej w S. wniósł pozew do Sądu Okręgowego w Szczecinie, w którym domagał się zasądzenia od pozwanych (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. (pозwana ad. 1) i (...) spółki akcyjnej V. (...) spółki akcyjnej z siedzibą w W. (pозwana ad. 2) kwoty 1.135.299,12 zł wraz z odsetkami za opóźnienie liczonymi w stosunku do pozwanej ad. 1 od dnia 13 października 2016 r., a od pozwanej ad. 2 od dnia 23 kwietnia 2016 r. - w obu przypadkach do dnia zapłaty, z zaznaczeniem, że spełnienie świadczenia przez jednego z nich zwalnia pozostałych. N. domagał się zasądzenia od pozwanych zwrotu kosztów procesu, w tym zastępstwa procesowego.

Powód wskazał, że zawarł z pozwaną ad. 1 umowę, w ramach której w dniu 12 października 2015 r. oddał jej na przechowanie dokumentację upadłej Spółki. W dniu 18 stycznia 2016 r. w budynku, w którym przechowywana była dokumentacja doszło do pożaru, którego przypuszczalną przyczyną była nieprawidłowa eksploatacja grzejnika elektrycznego. W wyniku zdarzenia zniszczeniu uległy m. in. faktury sprzedaży wystawione przez upadłą dłużnikom, tj. (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w S., (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w S., (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w S., (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w S. opatrzone potwierdzeniem odbioru przez osoby upoważnione do działania w imieniu spółki, które stanowiły potwierdzenie akceptacji wysokości rachunku, odbioru towaru, jak i niewnoszenia uwag w zakresie odebranego towaru. Z uwagi na brak powyższych dokumentów powódka nie może wystąpić z powództwem w stosunku do wyżej wymienionych dłużników o zapłatę należności w łącznej kwocie 1.135.299,12 zł, ani wyegzekwować tych roszczeń. Brak dokumentacji

źródłowej uniemożliwia jej sprzedaż tych wierzytelności, a w przypadku upadłego dłużnika (C. G.) zgłoszenie i dochodzenie wierzytelności w postępowaniu upadłościowym. Powódka podkreśliła, że dysponuje potwierdzeniami sald dokonanych przez spółki (...), C. (...) i (...), a więc nie uległy one przedawnieniu. Dokumenty te w jej ocenie są jednak niewystarczające do dochodzenia należności przed sądem. Dodała, że nawet przedawnienie roszczenia nie uniemożliwia jego sprzedaż czy dochodzenie na drodze sądowej. Zdaniem powódki wskutek zniszczenia dokumentacji poniosła ona szkodę w postaci niemożności wyegzekwowania od dłużników upadłej spółki należności w łącznej kwocie 1.135.299,12 zł. Pozwani pomimo wezwań nie dokonali zapłaty ww. kwoty.

W odpowiedzi na pozew pozwana ad. 1 (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S. wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie na jej rzecz zwrotu kosztów procesu. W uzasadnieniu podała, że brak jest podstaw do przyjęcia, że odpowiada za ewentualną szkodę na podstawie art. 471 k.c., albowiem do pożaru doszło w wyniku nieprawidłowego podłączenia nagrzewnic, przez profesjonalny podmiot, który działał na jej zlecenie. W ocenie pozwanej ad. 1 powódka nie wykazała szkody w tym znaczeniu, że mogłaby na podstawie spalonej dokumentacji dochodzić skutecznie wierzytelności przysługujących jej w stosunku do wskazanych w pozwie spółek. Podniosła, że wierzytelności te uległy prawdopodobnie przedawnieniu.

W odpowiedzi na pozew pozwana ad. 2 (...) spółka akcyjna V. (...) spółka akcyjna w W. wniosła o oddalenie w całości powództwa w stosunku do niej oraz o zasądzenie na jej rzecz od powódki zwrotu kosztów procesu. W uzasadnieniu podała, że nie przyjęła odpowiedzialności za doznaną szkodę. W jej ocenie pożar był zdarzeniem nagłym, nadzwyczajnym któremu pozwana ad. 1 nie mogła zapobiec i na które nie miała żadnego wpływu. Dodatkowo podała, że bezpośrednią przyczyną zdarzenia było nie zachowanie należytej staranności przez pracowników firmy zewnętrznej, która na zlecenie pozwanej ad. 1 wykonywała roboty elektryczne, które były bezpośrednią przyczyną pożaru. Wskazała, że z materiału procesowego nie wynika, żeby powódka przekazała pozwanej ad. 1 dokumenty, na podstawie których mogła dochodzić od swoich kontrahentów żądanej pozwem kwoty. Powódka nie wykazała przy tym, aby poniosła szkodę. Nie sposób zgodzić się ze stanowiskiem, że faktury miałyby być jedynym dowodem w postępowaniu o zapłatę. Zdaniem pozwanej w posiadaniu tych faktur są również kontrahenci powódki, w toku ewentualnie wytoczonych postępowań o zapłatę powódka mogłaby żądać ich przedstawienia w oparciu o normę prawną z art. 248 k.p.c. Brak faktur nie uniemożliwiałby również zgłoszenie roszczeń w postępowaniu upadłościowym spółki (...). Powódka nie wykazała przy tym, że w postępowaniu upadłościowym tej spółki uzyskalaby wskazaną w pozwie wierzytelność. Powódka nie wykazała również, że nawet gdyby posiadała przedmiotowe dokumenty, to uzyskalaby korzystne wyroki i wyegzekwowała ewentualnie zasądzone roszczenia. W jej ocenie potwierdzenia sald nie są wystarczające do uznania, że doszło do przerwania biegu przedawnienia tych roszczeń. Strona powodowa nie wykazała również, że w wyniku sprzedaży wierzytelności uzyskalaby dochodzoną pozwem kwotę.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Prezesem zarządu uprawnionym do jednoosobowej reprezentacji „E. (...)” spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. jest T. W.. Spółka wykonywała prace wykończeniowe na obiektach należących do (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S., (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S., (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S. oraz (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S..

Wszystkie transakcje pomiędzy spółką (...) (...) i spółką (...) były księgowane. Księgowość była pełna. Prezesem Zarządu (...) był A. W. brat T. W..

dowody: - zeznania świadków T. W. (od godz. 01:57:56 do 02:25:27

rozprawy w dniu 12.06.2017 r., k. 464-verte- 466 według numeracji akt na

dzień sporządzenia uzasadnienia), A. W. (od godz. 02:27:06

do 03:01:29, k. 466-467 według numeracji akt na dzień sporządzenia

uzasadnienia).

A. W. był upoważniony do jednoosobowej reprezentacji (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S.. Jedynym wspólnikiem tej spółki jest (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S..

A. W. w 2014 r. był upoważniony do jednoosobowej reprezentacji (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S..

T. W. w 2014 r. był członkiem zarządu upoważnionym do jednoosobowej reprezentacji (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S..

dowody: - zeznania świadków T. W. (od godz. 01:57:56 do 02:25:27

rozprawy w dniu 12.06.2017 r., k. 464-verte- 466 według numeracji akt na

dzień sporządzenia uzasadnienia), A. W. (od godz. 02:27:06

do 03:01:29, k. 466-467 według numeracji akt na dzień sporządzenia

uzasadnienia).

Postanowieniem z dnia 17 maja 2012 r. Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie ogłosił upadłość (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S. z możliwością zawarcia układu (sygn. akt XII GU 29/12). W postępowaniu wyznaczono nadzorcę sądowego w osobie M. F..

dowód: - wydruk (...) nr 104 ((...)) (k. 176-179 według numeracji akt na dzień

sporządzenia uzasadnienia),

- informacja odpowiadająca odpisowi aktualnemu z rejestru przedsiębiorców

nr (...) (k. 180-185 według numeracji akt na dzień sporządzenia

uzasadnienia).

A. W. uprawniony do jednoosobowej reprezentacji (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S. potwierdził saldo na dzień 30 listopada 2014 r. przedstawione przez spółkę (...). (...) w łącznej kwocie 73.877,79 zł.

A. W. uprawniony do jednoosobowej reprezentacji (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S. potwierdził saldo na dzień 30 listopada 2014 r. przedstawione przez spółkę (...). (...) w łącznej kwocie 95.793,90 zł.

T. W. uprawniony do jednoosobowej reprezentacji (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S. potwierdził saldo na dzień 30 listopada 2014 r. przedstawione przez spółkę (...). (...) w łącznej kwocie 108.677,14 zł.

dowody: - potwierdzenia sald (k. 67-71)

Postanowieniem z dnia 28 września 2015 r. Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie ogłosił upadłość dłużnika „E. (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. obejmującej likwidację jej majątku oraz wyznaczył syndyka masy upadłości w osobie M. B..

dowód: - postanowienie z dnia 28.09.2015 r. (k. 19),

- zeznania świadków T. W. (od godz. 01:57:56 do 02:25:27

rozprawy w dniu 12.06.2017 r., k. 464-verte- 466 według numeracji akt na

dzień sporządzenia uzasadnienia), A. W. (od godz. 02:27:06

do 03:01:29, k. 466-467 według numeracji akt na dzień sporządzenia

uzasadnienia).

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S. prowadzi działalność gospodarczą w zakresie archiwizacji oraz utylizacji dokumentów. W dniu 3 grudnia 2007 r. Marszałek Województwa (...) wpisał ww. pozwaną do rejestru przechowawców akt osobowych i płacowych.

W dniu 30 czerwca 2008 r. Spółka (...) przeszła pomyślnie kontrolę w zakresie prowadzonej działalności gospodarczej. W wyniku kontroli nie stwierdzono uchybień w zakresie prowadzenia działalności objętej wpisem do rejestru określonych w rozdziale 4a ustawy z dnia 14 lipca 1983 r. o narodowym zasobie archiwalnym.

dowody: - informacja odpowiadająca odpisowi aktualnemu z rejestru przedsiębiorców

nr (...) (k. 137-139-verte według numeracji akt na dzień

sporządzenia uzasadnienia),

- pismo Marszałka Województwa (...) z 10.07.2008 r. (k.

145-146 według numeracji akt na dzień sporządzenia uzasadnienia),

- zaświadczenie o wpisie z 8.01.2015 r. (k. 111 według numeracji akt na

dzień sporządzenia uzasadnienia).

W dniu 12 października 2015 r. powód i pozwana Spółka (...) zawarli umowę przechowania, na podstawie której przechowawca (pozwana (...)) przyjął do uporządkowania i na przechowanie dokumentację składającego (powoda) zwaną aktami (§ 1 umowy).

Zgodnie z § 2 umowy składający przekazał akta do przechowania na czas określony, w zależności od kategorii akt określonej w przepisach szczególnych: 1. Ustawa o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach z dnia 14 lipca 1983 r. (tj. Dz. U. z 2002 r. Nr 171, poz. 1396 z późn. zm.). 2. Rozporządzeniem Ministra Kultury z dnia 16 września 2002 r. w sprawie postępowania z dokumentacją, zasad jej klasyfikowania i kwalifikowania oraz zasad i trybu przekazywania materiałów archiwalnych do archiwów państwowych (Dz. U. z 9.10.2002 r. Nr 167, poz. 1375).

W § 3.1. strony umowy postanowiły, że miejscem przechowywania akt będzie magazyn przechowawcy w (...) (...) przy ul. (...).

Zgodnie z umową przyjęcie do przechowania miało się odbyć w obecności przedstawicieli przechowawcy i składającego (§ 4.1 umowy). Przechowawca zobowiązany był sporządzić spisy zdawczo-odbiorcze na podstawie których strony miały sporządzić protokół przejęcia akt (§ 4.2 umowy).

Protokół przyjęcia oraz spisy zdawczo-odbiorcze akt miały stanowić nieodłączną część umowy.

dowód: - umowa przechowania (k. 20-21),

- zeznania Syndyka Masy Upadłości M. B. (od 03:15:01 do 04:20:12

rozprawy w dniu 12.06.2017 r., k. 467-verte-470 według numeracji akt na

dzień sporządzenia uzasadnienia).

W dniu 12 października 2015 r. sporządzono dwa protokoły zdawczo-odbiorcze, w których wymieniono w sposób zbiorczy, grupując według kluczy dokumentację upadłej spółki - nie wymieniając szczegółowo pojedynczych dokumentów, w protokołach wskazano m. in.: PZ, dokumenty magazynowe 2013, 2014, (...) faktury/materiały na stanie, (...) sprzedaż 2004-2012, Rejestry Vat 2007, 2008, sprzedaż 2010, sprzedaż 2012 dokumenty: (KRS, NIP, REGON, VAT), umowy spółki, protokoły, książkę kontroli, pełnomocnictwa, zgłoszenie wierzytelności (...) Sp. z o. o., ROK 2011 - 2012 sprzedaż, VAT-7, (...), PZ, Deklaracje 2011-2012.

dowody: - protokoły zdawczo-odbiorcze z załącznikiem (k. 22-23, 24-30),

- spis dokumentacji niearchiwalnej przeznaczonej na makulaturę lub

zniszczenie (k. 140-143 według numeracji akt na dzień sporządzenia

uzasadnienia),

- zeznania Syndyka masy upadłości M. B. (od 03:15:01 do 04:20:12

rozprawy w dniu 12.06.2017 r., k. 467-verte-470 według numeracji akt na

dzień sporządzenia uzasadnienia).

W dniach od 5 do 20 października 2015 r. komisja w składzie Syndyk Masy Upadłości spółki (...)T." M. B. i Prezes zarządu upadłej T. W. sporządzili spis inwentarza obejmujący m. in. wierzytelności upadłej spółki w łącznej kwocie 3.678.560,71 zł. Wśród wierzytelności wymieniono m. in. wierzytelności przysługujące upadłej w stosunku do dłużników:

- (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S. w łącznej kwocie 26.919,38 zł wynikającą z dokumentów o nr (...), od (...) do (...), od (...) do (...), (...), (...), (...) i (...). w kwocie 900 zł wynikającą z dokumentu nr (...), - 31.166,08 zł wynikającą z dokumentów o nr (...);

- (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. w łącznej kwocie 934.461,35 zł wynikającą z dokumentów wymienionych pod pozycjami od 1 do 350,

- (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S. w łącznej kwocie 95.793,90 zł wynikającą z dokumentów wymienionych pod pozycjami od 1 do 23;

- (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S. w łącznej kwocie 73.877,79 zł wynikającą z dokumentów pod pozycjami od 1 do 53.

dowód: - spis inwentarza upadłej przeprowadzony na dzień 28.09.2015 r. (k.. 48-79,

100-112 według numeracji akt na dzień sporządzenia uzasadnienia),

- zeznania Syndyka masy upadłości M. B. (od 03:15:01 do 04:20:12

rozprawy w dniu 12.06.2017 r., k. 467-verte-470 według numeracji akt na

dzień sporządzenia uzasadnienia).

Pismem z dnia 9 listopada 2015 r. powód wezwał (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością w S. do zapłaty kwoty 95.793,90 zł wynikającą z dokumentów wymienionych w wezwaniu.

Pismem z dnia 16 listopada 2015 r. powód wezwał (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością w S. do zapłaty kwoty 73.877,79 zł wynikającą z dokumentów wymienionych w wezwaniu.

Pismem z dnia 18 stycznia 2016 r. powód ponownie wezwał (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością w S. do zapłaty kwoty 73.877,79 zł.

Pismem z dnia 27 listopada 2015 r. powód wezwał (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością w S. do zapłaty kwoty 21.003,48 zł oraz do zapłaty kwoty 10.162 zł.

Pismami z dnia 18 stycznia 2016 r. powód ponownie wezwał ww. spółkę do zapłaty wyżej wymienionych kwot.

dowody: - wezwania do zapłaty z dowodami nadania (k. 50-66 według numeracji akt

na dzień sporządzenia uzasadnienia),

- zeznania Syndyka Masy Upadłości M. B. (od 03:15:01 do 04:20:12

rozprawy w dniu 12.06.2017 r., k. 467-verte-470 według numeracji akt na

dzień sporządzenia uzasadnienia),

- zeznania M. W. za pozwaną (godz. od 04:20:48 do 05:16:15

rozprawy w dniu 12.06.2017 r., k.470-471-verte według numeracji akt na

dzień sporządzenia uzasadnienia).

W dniu 28 grudnia 2015 r. pozwana ad. 1 (Spółka (...)) zleciła I. W. prowadzącej działalność gospodarczą pod firmą Budownictwo (...) z siedzibą w S. przeprowadzenie prac polegających na położeniu instalacji elektrycznej 3 fazowej w składnicy akt znajdującej się przy ul. (...), (...)-(...) D. celem podłączenia trzech sztuk nagrzewnic elektrycznych (...) 9000 W” oraz wykonanie pomiarów elektrycznych, jak również sporządzenie stosownego protokołu (§ 2 ust. 1 umowy) w terminie do dnia 20 stycznia 2016 r. (§ 2 ust. 3 umowy).

Zarząd powódki uzyskał zgodę Z. S. na wykonanie wyżej wymienionych prac.

dowód: - umowa zlecenie z dnia 28.12.2015 r. (k. 148 według numeracji akt na dzień

sporządzenia uzasadnienia),

- faktura VAT nr (...) (k. 149 według numeracji akt na dzień sporządzenia

uzasadnienia),

- pismo z dnia 10.12.2015 r. (k. 150 według numeracji akt na dzień

sporządzenia uzasadnienia),

- zeznania świadka I. W. (od godz. 00:16:52 do 00:26:04

rozprawy w dniu 12.06.2017 r., k. 460-461 według numeracji akt na dzień

sporządzenia uzasadnienia),

- zeznania M. W. za pozwaną (godz. od 04:20:48 do 05:16:15

rozprawy w dniu 12.06.2017 r., k.470-471-verte według numeracji akt na

dzień sporządzenia uzasadnienia).

W dniu 18 stycznia 2016 r. miał miejsce pożar budynku w (...) (...) przy ul. (...), w wyniku którego spaleni uległa trzecia kondygnacja budynku wraz z wyposażeniem (50 ton akt archiwizowanych). Kondygnacje poniżej zalane zostały przez wodę użytą do gaszenia, czwarta kondygnacja uległa osmoleniu dymami pożarowymi oraz częściowo zniszczona od wysokiej temperatury. Wskutek powyższego zdarzenia spłonęła cała przekazana pozwanej dokumentacja upadłej spółki.

Komisariat Policji w M. wszczął dochodzenie o czyn z art. 163 § 2 k.k., jako przypuszczalną przyczynę zdarzenia wskazano nieprawidłową eksploatację grzejnika elektrycznego.

dowód: - pismo KP w M. z 4.02.2016 r. (k. 31),

- zaświadczenie KRw M. z 4.02.2016 r. (k. 32-33),

- pismo pozwanej ad. 2 do powoda (k. 34),

- zaświadczenie wystawione przez Komendę Powiatową Państwowej (...)

Pożarnej w P. z 4.02.2016 r. (k. 151 według numeracji akt na dzień

sporządzenia uzasadnienia),

- protokół oględzin z 29.01.2016 r. (k. 152-159 według numeracji akt na dzień

sporządzenia uzasadnienia),

- notatki ze spotkania (k. 159-163, 164-166 według numeracji akt na dzień

sporządzenia uzasadnienia),

- pismo spółki (...) do Z. S. (k. 167-174

według numeracji akt na dzień sporządzenia uzasadnienia),

- zawiadomienie KP w M. z 4.02.2016 r. (k. 175),

- kopie dokumentów znajdujących się w aktach sprawy toczącej się przed

Sądem Rejonowym Szczecin-P. i Zachód, VII Zamiejscowym

Wydziale Karnym w P. pod sygn. akt VII K 418/16 (k. 249-331

według numeracji akt na dzień sporządzenia uzasadnienia),

- wydruk akt szkody nr 3213096/001 (k. 335-430 według numeracji akt na

dzień sporządzenia uzasadnienia),

- zeznania świadków I. W. (od godz. 00:16:52 do 00:26:04

rozprawy w dniu 12.06.2017 r., k. 460-461 według numeracji akt na dzień

sporządzenia uzasadnienia), D. Ż. (od godz. 00:27:44 do

01:12:18 rozprawy w dniu 12.06.2017 r., k. 461-verte-463 według numeracji

akt na dzień sporządzenia uzasadnienia), M. L. (od godz.

01:12:54 do 01:53:09 rozprawy w dniu 12.06.2017 r., k. 463-464-verte

według numeracji akt na dzień sporządzenia uzasadnienia),

- zeznania M. W. za pozwaną (godz. od 04:20:48 do 05:16:15

rozprawy w dniu 12.06.2017 r., k.470-471-verte według numeracji akt na

dzień sporządzenia uzasadnienia).

Pozwana Spółka (...) była ubezpieczona w (...) spółka akcyjna V. (...) spółce akcyjnej z siedzibą w W. na podstawie polisy obowiązującej w okresie od 16 września 2015 r. do 15 września 2016 r.

dowód: - polisa OC- (...) z aneksem (k. 35-36, 144 według numeracji akt na

dzień sporządzenia uzasadnienia),

- Ogólne Warunki Ubezpieczenia pozwanej ad. 2 (k. 213-226 według

numeracji akt na dzień sporządzenia uzasadnienia).

Powód zgłosił szkodę ubezpieczycielowi Spółki (...) w wysokości 1.135.299,12 zł, którą poniósł w wyniku zdarzenia z dnia 18 stycznia 2016 r w związku ze spalaniem przekazanych pozwanej (...) akt. Postępowanie likwidacyjne prowadzone przez ubezpieczyciela pod numerem szkody (...) zakończyło się decyzją ubezpieczyciela (pозwanej ad. 2) z dnia 14 kwietnia 2016 r. o odmowie wypłaty odszkodowania.

Powód pismem datowanym na dzień 18 maja 2016 r. wniósł odwołanie od odmowy wypłaty odszkodowania. Po rozpatrzeniu odwołania ubezpieczyciel pismem z dnia 15 czerwca 2016 r. podtrzymał swoją decyzję o odmowie wypłaty odszkodowania.

dowód: - pismo pozwanej ad. 2 do powoda z 14.04.2016 r. (k. 37-38),

- odwołanie powoda (k. 39-41),

- pismo pozwanej ad. 2 do powoda z dnia 15.06.2016 r. (k. 42-44),

- wydruk akt szkody nr 3213096/001 (k. 335-430 według numeracji akt na

dzień sporządzenia uzasadnienia),

- zeznania Syndyka Masy Upadłości M. B. (od 03:15:01 do 04:20:12

rozprawy w dniu 12.06.2017 r., k. 467-verte-470 według numeracji akt na

dzień sporządzenia uzasadnienia).

Pismem z dnia 6 października 2016 r. powód wezwał pozwaną ad. 1 do zapłaty kwoty 1.135.299,12 zł tytułem utraconych korzyści upadłej spółki w związku z utratą, na skutek spalania, dokumentacji upadłej przechowywanej przez (...) na podstawie umowy przechowania zawartej w dniu 12 października 2015 r. Na spełnienie świadczenia określił termin do dnia 12 października 2016 r. Wskazał, że utrata tych dokumentów pozbawiła Syndyka możliwości dochodzenia wierzytelności upadłej spółki we wskazanej kwocie. Wyjaśnił, że ubezpieczyciel pozwanej ad. 1 odmówił wypłaty odszkodowania.

dowód: - wezwanie do zapłaty z 6.10.2016 r. z dowodem nadania (k. 45-47).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Na wstępie należy wskazać, że powierzenie przez Syndyka Masy Upadłości na przechowanie obszernej dokumentacji upadłej spółki wyspecjalizowanemu podmiotowi wpisuje się w prawidłowe praktyki sprawowania pieczy nad zasobem archiwalnym. Jakkolwiek nie było to istotą postępowania, to zgromadzony w sprawie materiał dowodowy (niebudzące wątpliwości w tym zakresie zeznania syndyka) wiodą do wniosku, że z należytą starannością doszło do wyłonienia podmiotu, któremu przekazano dokumentację.

Przechodząc do istoty sporu zwrócić należy uwagę na konstrukcję żądania, które w odniesieniu do przechowawcy wiąże się z odpowiedzialnością odszkodowawczą. Powód wniósł o zasądzenie od pozwanych - przechowawcy akt i jego ubezpieczyciela kwoty 1.135.299,12 zł tytułem szkody w postaci utraconych korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby przekazana przez niego dokumentacja finansowa i księgowa upadłej nie uległa zniszczeniu w wyniku pożaru, który miał miejsce w dniu 18 stycznia 2016 r.

Odpowiedzialność pozwanej (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S..

Powód i pozwana Spółka (...) zawarły umowę przechowania. Do podstawowych zobowiązań przechowawcy wynikających z umowy przechowania należy zachowanie rzeczy w stanie niepogorszonej oraz zwrot rzeczy (art. 835 k.c.).

Niewątpliwym w sprawie pozostaje, że przechowawca swojego zobowiązania nie wykonał, gdyż powierzone mu akta uległy spaleni. Wskutek powyższego przechowawca nie był w stanie dokonać zwrotu powierzonych mu dokumentów i na tym polegało niewykonanie przez niego umowy.

W związku z powyższym odpowiedzialność przechowawcy za szkodę należało rozpatrywać na gruncie odpowiedzialności z tytułu niewykonania zobowiązania. Stosownie zaś do treści art. 471 k.c. dłużnik obowiązany jest do naprawienia szkody wynikłej z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania, chyba że niewykonanie lub nienależyte wykonanie jest następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Przesłankami odpowiedzialności kontraktowej w ogólności są:

- niewykonanie lub nienależyte wykonanie zobowiązania, będące następstwem okoliczności, za które dłużnik ponosi odpowiedzialność;
- szkoda po stronie wierzyciela oraz związek przyczynowy między zdarzeniem w postaci niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania a szkodą.

Inicjujący postępowanie upatrywał szkody w niemożności zainicjowania (bądź przystąpienia do) postępowań sądowych, w których - na podstawie spalonej dokumentacji - uzyskałby korzystne dla siebie orzeczenia, a następnie wskutek przeprowadzenia egzekucji stwierdzone tytułami roszczenia zostałyby zaspokojone na kwotę stanowiącą przedmiot głównego żądania pozwu.

Powyższy wywód wymagał od powoda, stosownie do ogólnej reguły dowodzenia obowiązującej w postępowaniu cywilnym i wyrażonej w art. 6 k.c., aby udowodnił, że:

- 1) jedynie na podstawie spalonej dokumentacji uzyskałby korzystne dla siebie rozstrzygnięcia w zainicjowanych postępowaniach sądowych (tzn., że nie było możliwe uzyskanie wyroków zasądających świadczenie pieniężne na podstawie innych dowodów);
- 2) po uzyskaniu tytułów egzekucyjnych zostałyby zaspokojony z majątku dłużników na sumę, której domagał się w niniejszym postępowaniu.

Zdaniem Sądu ciężarowi temu nie podolał. Przede wszystkim zwrócić uwagę należy, że powód w ogóle nie zainicjował postępowań o zapłatę wobec dłużników wskazanych w pozwie, ani nie podjął czynności zmierzających do uzyskania zaspokojenia od upadłego dłużnika. Tym samym o skuteczności ewentualnych akcji procesowych można wypowiadać się jedynie hipotetycznie i taka też analizę przeprowadzono w niniejszej sprawie.

Dla powyższej kwestii istotne znaczenie ma problematyka tzw. adekwatnego związku przyczynowego pomiędzy zdarzeniem wywołującym szkodę a samą szkodą, w tym z jej wysokością.

Nieodzowną bowiem przesłanką odpowiedzialności przewidzianej w art. 471 k.c.

jest szkoda wynikająca z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania przez dłużnika. W przywołanym przepisie wskazuje się na „wynikanie”, co zakłada istnienie w zasadzie powiązania przyczynowego w znaczeniu art. 361 § 1 k.c. między niewykonaniem lub nienależytym wykonaniem zobowiązania przez dłużnika a szkodą wierzyciela. Zgodnie przywołanym przepisem dłużnik jest obowiązany zasadniczo tylko do naprawienia doznanej przez wierzyciela szkody będącej normalnym następstwem niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania (na powyższe zwrócił uwagę Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 15 października 2009 r., I CSK 84/2009, LexisNexis nr (...), OSNC 2010, nr 4, poz. 60).

W doktrynie i orzecznictwie znajduje aprobatę stanowisko, że dla stwierdzenia w określonym stanie faktycznym adekwatnego związku przyczynowego należy:

- 1) ustalić, czy zdarzenie stanowi warunek konieczny wystąpienia szkody (test *conditio sine qua non*);
- 2) ustalić, czy szkoda jest normalnym następstwem tego zdarzenia (selekcja następstw). W tym zakresie patrz Z. B. (w:) K. P., Komentarz, t. I, 2011, art. 361, nb 7–8; M. K., Szkada na mieniu..., s. 386 i n.; A. K., Związek przyczynowy..., s. 68 i n.

Test *conditio sine qua non* sprowadzał się w okolicznościach niniejszej sprawy do ustalenia, czy pozbawienie powoda dokumentów przez niego przywoływanych, uniemożliwiło mu zainicjowanie skutecznych postępowań sądowych i stanowiło wyłączną przeszkodę dla uzyskania korzystnych orzeczeń, a w dalszej kolejności pozbawiło go możliwości rzeczywistego odzyskania od dłużników należności na sumę stanowiącą przedmiot żądania pozwu.

W ramach omawianej kwestii należy zwrócić uwagę również na tzw. relacje kauzalne, które często są wieloczłonowe, a ich elementy mogą występować jednocześnie lub układać się w łańcuch przyczynowo-skutkowy. Uznaniu normalności następstw nie sprzeciwia się okoliczność, że chodzi o dalsze skutki określonego zdarzenia. Wszystkie ogniwa łańcucha zdarzeń podlegają ocenie w świetle kryterium normalności (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 28 lutego 2006 r., III CSK 135/05, LEX nr 201033; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 14 grudnia 2004 r., II CK 249/04, LEX nr 284685; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 4 listopada 1977 r., II CR 355/77, OSN 1978, nr 11, poz. 205; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 18 lutego 1981 r., IV CR 605/80, OSNC 1982, nr 4, poz. 50; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 14 marca 2002 r., IV CKN 826/00, LEX nr 74400; por. także Z. Banaszczyk (w:) K. Pietrzykowski, Komentarz, t. I, 2011, art. 361, nb 10–11; M. Kaliński, Szkada na mieniu..., s. 423 i n.; A. Koch, Związek przyczynowy..., s. 267 i n.).

Jeżeli jednak pojawi się zdarzenie, które w łańcuchu kauzalnym nie może być uznane za normalne następstwo badanej przyczyny, to w adekwatnym związku przyczynowym pozostawać będą wyłącznie następstwa zaistniałe przed tym zdarzeniem, przerywającym relację kauzalną (por. wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 6 marca 2006 r., II PK 213/05, LEX nr 299146 oraz z dnia 18 maja 2000 r., III CKN 810/98, LEX nr 51363).

Utrata faktur i innych dokumentów w wyniku pożaru nie stanowi normalnej przyczyny uniemożliwiającej dochodzenie roszczeń na drodze sądowej o ile istnieje możliwość uzyskania kopii (drugich egzemplarzy tych dokumentów) lub gdy wykazanie zasadności żądań możliwe jest w inny sposób.

Przenosząc powyższe na grunt przedmiotowej sprawy wskazać należy, że powódka zrezygnowała z dochodzenia roszczeń i inicjowania postępowań sądowych wobec spółek (...), (...) Wyposażenie Ł. oraz (...) wskazując, że przeszkodę dla takiej inicjatywy stanowiła utrata dokumentów (faktur, dokumentów WZ i wezwań do zapłaty) powierzonych na przechowanie (...).

Zdaniem Sądu Okręgowego brak tych dokumentów nie uniemożliwiał wszczęcia postępowań sądowych. Domaganie się ochrony prawnej na drodze sądowej nie jest ograniczone przez wymóg posługiwania się określonymi dowodami. Żądający takiej ochrony może dowodzić swoich racji wszelkimi środkami dowodowymi. Rozpoznane zaś okoliczności przedmiotowej sprawy nie prowadzą do wniosku, że brak dokumentów powierzonych przez powoda na przechowanie (...) doprowadziłyby do oddalenia żądań. Nie było przeszkód, aby powód wystąpił do sądu z wnioskiem o zobowiązanie pozwanych (wymienionych w pozwie dłużników) do przedłożenia dokumentacji księgowej w celu wykazania, że pomiędzy stronami doszło do zawarcia określonych umów i ich wykonania. Stosownie do treści art. 248 § 1 k.p.c. każdy obowiązany jest przedstawić na zarządzenie sądu w oznaczonym terminie i miejscu dokument znajdujący się w jego posiadaniu i stanowiący dowód faktu istotnego dla rozstrzygnięcia sprawy, chyba że dokument zawiera informacje niejawne. Z § 2 przywołanego przepisu wynika m.in, że strona nie może ponadto odmówić przedstawienia dokumentu, jeżeli szkoda, na którą byłaby przez to narażona, polega na przegraniu procesu. Właśnie na tej podstawie prawnej możliwym było sformułowanie przez powoda wniosku do sądu o zobowiązanie ww. dłużników do przedstawienia dokumentów w postaci faktur, a nawet pełnej dokumentacji księgowej w celu wykazania przez powoda zasadności swoich roszczeń. Gdyby pozwani dokumentów na zobowiązanie sądu nie przedłożyli, to wówczas w grę wchodziłyby konsekwencje przewidziane w art. 233 § 2 k.p.c., co oznacza, że sąd na podstawie wszechstronnego rozważenia zabranego materiału oceniłby, jakie znaczenie nadać odmowie przedstawienia dokumentów. Ocena taka może prowadzić do tego, że sąd uzna za prawdziwe twierdzenia co do treści dokumentu strony, która ten dowód powołała (w tym zakresie por. Komentarz do art. 248 k.p.c. Tadeusza Erecińskiego).

Niezależnie od powyższego wykazanie istnienia wiarygodności możliwe było poprzez odwołanie się do osobowych źródeł dowodowych, w tym do zeznań reprezentantów dłużników powoda. Dostrzec przy tym należy, że powód dysponuje pochodzącymi od trzech dłużników tzw. potwierdzeniami sald na kwotę objętą żądaniem pozwu. Z zeznań reprezentanta spółek (...) A. W. (k. 466-467) wynika, że podpisał on dokumenty potwierdzenia sald oraz że dokumenty wymienione w tym potwierdzeniu sald zostały wprowadzone do księgowości ww. spółek. Zatem w odniesieniu do roszczeń skierowanych wobec tych podmiotów powód nie był pozbawiony możliwości ich udowodnienia.

Z zeznań T. W. (k. 464v-465v) wynika natomiast, że był on w okresie z jakiego pochodzi potwierdzenie salda (k. 71) członkiem zarządu zarówno Spółki (...), (...), jak i Spółki (...). Reprezentował zatem zarówno wierzyciela należności ujętych w potwierdzeniu sald, jak i zobowiązanego do zapłaty należności wymienionych w tym dokumencie (k. 465). T. W. wyjaśnił także, że dokumentacja wymieniona w potwierdzeniu sald została zaksięgowana. Powód zatem wnosząc o zobowiązanie przez sąd dłużnika do przedstawienia dokumentacji księgowej i wnioskując o przesłuchanie T. W., w kontekście posiadanego dowodu potwierdzenia sald w sposób wystarczający wykazałby zasadność swoich pretensji.

W ramach postępowania dowodowego nie zostały ujawnione żadne okoliczności świadczące o tym, że reprezentanci dłużników powoda składający zeznania w niniejszej sprawie nie złożyliby ich w postępowaniach sądowych przeciwko ww. spółkom.

W przekonaniu Sądu dowody z tych zeznań w kontekście możliwości żądania przedłożenia dokumentów (faktur, dowodów WZ, wezwań do zapłaty), ale także ksiąg rachunkowych posiadanych przez pozwanych, poparte załączonymi do niniejszej sprawy dokumentami w postaci potwierdzenia sald doprowadziłyby do uzyskania korzystnych dla powoda wyroków. Tym samym nie można wyprowadzić wniosku, że utrata dokumentów powierzonych (...) stanowiła wyłączną i jedyną przeszkodę dla skutecznego dochodzenia roszczeń wobec ww. spółek na drodze sądowej.

Powód dokonał swoistej antycypacji wyniku postępowań sądowych w kontekście utraty faktur VAT, przy czym na gruncie zaprezentowanej powyżej argumentacji uczynił to pochopnie. Skoro utrata przez (...) powierzonych na przechowanie dokumentów nie uniemożliwiła dochodzenia powodowi należności wobec spółek (...) i C. (...), to

niewykonanie umowy przechowania nie pozostawało w związku przyczynowym z identyfikowaną w pozwie szkodą. Tym samym roszczenie odszkodowawcze sformułowane w powyższym zakresie wobec pozwanej (...) pozostawało bezzasadne. Motywy, którymi kierował się powód odstępując od dochodzenia swoich pretensji od dłużników nie stanowią przekonujących argumentów na rzecz jego aktualnego stanowiska procesowego.

Odwołując się do zeznań T. i A. W., z których wynika, że dokumenty wymienione w potwierdzeniach sald zostały zaksięgowane wyjaśnić należy, że stosownie do art. 86 § 1 ordynacji podatkowej podatnicy obowiązani są do przechowywania ksiąg i związanych z ich prowadzeniem dokumentów. Obowiązek ten obejmuje przechowywanie także ewidencji VAT oraz dokumentów związanych z tymi ewidencjami. Dokumentami takimi są przede wszystkim oryginały faktur zakupowych oraz kopie faktur sprzedaży. Zatem kontrahenci powoda, wobec których formułował twierdzenie o istnieniu wobec nich wierzytelności (dłużnicy) zobowiązani byli przechowywać kopie faktur wystawionych przez Spółkę (...). (...). Skoro dokumenty te zostały wprowadzone do ewidencji księgowej, to w rozpoznanym układzie okoliczności faktycznych nie było przeszkód aby z nich skorzystać.

Rozważając natomiast kwestię, czy brak tzw. dokumentów źródłowych stanowił przeszkodę dla zgłoszenia wierzytelności przez powoda w postępowaniu upadłościowym prowadzonym wobec (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S. stwierdzić należy, że ich brak nie uniemożliwiał tej czynności.

Zgłoszenie wierzytelności w postępowaniu upadłościowym jest formą jej dochodzenia w postępowaniu sądowym. Zgłoszenie wierzytelności spełnia analogiczną funkcję jak wytoczenie powództwa w procesie, czy złożenie wniosku o wszczęcie postępowania egzekucyjnego w odniesieniu do wierzytelności stwierdzonych tytułami egzekucyjnymi.

Warunkiem uwzględnienia wierzytelności upadłościowej w planie podziału funduszy masy jest jej ustalenie, czyli umieszczenie na liście wierzytelności, choćby wierzytelność była już stwierdzona tytułem egzekucyjnym. Warunkiem wciągnięcia wierzytelności na listę jest zgłoszenie wierzytelności przez wierzyciela.

Pismo zawierające zgłoszenie wierzytelności powinno odpowiadać ogólnym wymogom pism procesowych wynikającym z art. 126 k.p.c., a ponadto wymogom szczególnym określonym w art. 240 ustawy prawo upadłościowe. Wyjaśnić jednak już na wstępie należy, że wymóg dołączenia do zgłoszenia dokumentów nie może być interpretowany w ten sposób, że zgłoszenie wierzytelności, której istnienie nie jest udokumentowane, nie wywiera skutków prawnych. O ile bowiem pozwalają na to przepisy o formie czynności prawnej, wierzyciel może wykazywać swą wierzytelność za pomocą wszelkich środków dowodowych (patrz S. Gurgul, s. 788 i n.; Z. Świeboda, s. 301; a także M. Allerhand, Prawo upadłościowe, s. 302; J. Korzonek, s. 501; D. Altman, s. 271; F. Zedler, 1999, s. 206; J. Rażewski, s. 279). Wniosek taki też należy wyprowadzić na gruncie wykładni treści art. 240 pkt 3 prawa upadłościowego, w którym jest mowa ogólnie o dowodach stwierdzających istnienie wierzytelności.

Zatem brak faktur, czy innych dokumentów wynikający z tej przyczyny, że zostały utracone np. w wyniku pożaru nie stanowi przeszkody do zgłoszenia wierzytelności w postępowaniu upadłościowym. Tym bardziej, że sprawdzenie zgłoszonej wierzytelności należy do syndyka masy upadłego. Polega to na weryfikacji istnienia wierzytelności w świetle ksiąg rachunkowych i innych dokumentów upadłego. Dopiero, gdy istnienie wierzytelności nie znajduje potwierdzenia w tych dokumentach syndyk wzywa upadłego do złożenia wyjaśnień oraz oświadczenia, czy uznaje wierzytelność. Z zeznań A. W. prezesa zarządu (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S. w upadłości likwidacyjnej (k. 466-467) wynika, że spółka ta prowadziła pełną księgowość. Z relacji tego świadka wynika nadto, że nie mogło dojść do sytuacji, aby Spółka (...). (...) wystawiała na Spółkę (...) faktury, które nie odzwierciedlałyby zdarzeń gospodarczych. Tym samym stwierdzić należy, że na gruncie zgromadzonych dowodów nie ma podstaw do wniosku, że w ewidencji księgowej (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S. nie zostały odnotowane zdarzenia gospodarcze przedsięwzięte z udziałem E. (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S.. Gdyby jednak tak było, to wówczas syndyk powinien zwrócić się do upadłego o złożenie wyjaśnień co do istnienia wierzytelności, ewentualnie o złożenie oświadczenia, czy je uznaje. Wobec postawy reprezentanta (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w upadłości likwidacyjnej nie ma podstaw do twierdzenia, że przeczyłby istnieniu tych wierzytelności zwłaszcza, że występują między nim a członkiem zarządu upadłej spółki (...). (...) więzi rodzinne.

Niezależnie jednak od powyższego należy mieć na uwadze, że syndyk nie jest uprawniony do prowadzenia postępowania dowodowego w odniesieniu do zgłoszonej wierzytelności. Jeżeli więc brak byłoby potwierdzenia istnienia wierzytelności w księgach rachunkowych lub innych dokumentach upadłego, a upadły zaprzeczył istnieniu wierzytelności (powód zaś nie wykazał w ramach niniejszego postępowania, aby takie okoliczność występowały), postępowanie dowodowe na wniosek syndyka przeprowadziłby sędzia komisarz. W ramach tego postępowania dowodowego nie występują żadne ograniczenia w zakresie środków dowodowych, a zatem możliwe jest również przeprowadzenia dowodu z osobowych źródeł dowodowych.

Reasumując stwierdzić należy, że utrata przez (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością w S. powierzonych jej przez powoda dokumentów nie stanowiła przeszkody w zgłoszeniu wierzytelności w postępowaniu upadłościowym prowadzonym wobec (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością.

Wreszcie należy mieć w polu widzenia, że postępowanie upadłościowe wobec (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S. zostało wszczęte na podstawie postanowienia z dnia 17 maja 2012 r. (parz k. 179), a tymczasem pożar dokumentów jakie powód zamierzał przedstawić do zgłoszenia miał miejsce w dniu 18 stycznia 2016 r. Wynika stąd, że nie było żadnych przeszkód, aby zgłoszenia dokonano przez okres ponad 3 lat. Nie zostały wyjaśnione przyczyny zwlekania przez upadłego ze zgłoszeniem wierzytelności. Konsekwencje tego zaniechania występują także w odniesieniu do sytuacji istniejącej wskutek ogłoszenia upadłości E. (...).

W polu widzenia należy mieć także okoliczność wynikającą z treści protokołu zdawczo-odbiorczego z dnia 12 października 2015 r. (k. 24), w którym odnotowano, że przechowawcy przekazano m.in. zgłoszenie wierzytelności (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością. Okoliczności tej nie wyjaśniono w ramach niniejszego postępowania, a może ona świadczyć o tym, że zgłoszenie wierzytelności w postępowaniu upadłościowym prowadzonym wobec C. G. jednak miało miejsce i to jeszcze przed 12 października 2015 r., a więc przed utratą dokumentów podczas pożaru w dniu 18 stycznia 2016 r.

W opozycji do żądania pozwu, poza wyżej wymienionymi okolicznościami, przemawia również i to, że powód nie udowodnił, że uzyskałby rzeczywiste zaspokojenie ze strony wymienionych w pozwie dłużników. Jak wynika z chronologii zdarzeń do dnia 18 stycznia 2016 r. nie zainicjował postępowań sądowych wobec spółek (...), (...) i (...). Nawet gdyby uzyskał korzystne dla siebie orzeczenia, to miałoby to miejsce po tej dacie. Tymczasem naprowadzone w sprawie dowody nie uzasadniają wniosku, że ww. spółki w roku 2016 spełniłyby świadczenia pieniężne w wysokości wynikającej z tytułów egzekucyjnych albo, że egzekucja prowadzona na ich podstawie okazałaby się skuteczna. Z zeznań A. W. wynika, że Spółka (...) nie zapłaciła E. (...), gdyż nie posiadała środków. Z zeznań tych wynika również, że towary posiadane przez ww. trzy spółki zostały sprzedane znacznie poniżej ich wartości.

Podobna argumentacja towarzyszy rozważaniom w przedmiocie skuteczności zaspokojenia powoda w ramach postępowania upadłościowego prowadzonego wobec (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S.. Z twierdzeń pozwu wynika bowiem, że powód dopiero zamierzał zgłosić wierzytelność w tym postępowaniu, a wobec żądania pozwu wywieść należy, że do dnia pożaru tego nie uczynił (choć na podstawie protokołu z dnia 12 października 2015 r. można mieć w tym zakresie wątpliwości). Z naprowadzonych dowodów w sprawie nie wynika, aby powód zgłaszając wierzytelność w 2016 r. uzyskałby zaspokojenie we wskazywanej przez siebie wysokości (934.461,35 zł).

Powyższe doprowadziło Sąd do wniosku o bezzasadności żądania pozwu.

Odpowiedzialność (...) spółki akcyjnej V. (...) spółki akcyjnej z siedzibą w W..

Powód formułując żądanie pozwu wskazał jako zobowiązanego in solidum udzielającego ochrony ubezpieczeniowej (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w S.. (...) spółki akcyjnej V. (...) spółka akcyjna z siedzibą w W. zawarła z przechowawcą dokumentów umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej, której integralną część stanowiły Ogólne Warunki Ubezpieczenia. Wynika z nich, że przedmiotem ubezpieczenia jest m.in. wynikająca z niewykonania zobowiązania odpowiedzialność cywilna osób objętych ubezpieczeniem za szkody wyrządzone poszkodowanemu w

związku z prowadzeniem działalności określonej w umowie ubezpieczenia lub posiadaniem albo użytkowaniem mienia wykorzystywanego w tej działalności. Stosownie zaś do przepisu art. 822 § 1 i 4 k.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający lub ubezpieczony, przy czym uprawniony do odszkodowania w związku ze zdarzeniem objętym umową ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej może dochodzić roszczenia bezpośrednio od ubezpieczyciela.

Z przytoczonych przepisów wynika, że rodzą one zobowiązanie ubezpieczyciela względem poszkodowanego, o ile ubezpieczony odpowiada za szkodę względem poszkodowanego. Jeśli zatem materiał dowodowy sprawy nie dostarczył podstaw do przypisania odpowiedzialności za s. zidentyfikowaną przez powoda w pozwie (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w S., to również żądanie pozostawało bezzasadne wobec ubezpieczyciela udzielającego jej ochrony z tytułu ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej.

Wobec powyższej konstatacji zbędnym jest omawianie pozostałych aspektów sprawy, w tym związanych z odpowiedzialnością Spółki (...) za szkodę wobec powierzenia przez nią prac, których przeprowadzenie spowodowało pożar, podmiotowi zawodowo trudniącemu się tego typu usługami. Bez wpływu na treść rozstrzygnięcia pozostawała również kwestia ewentualnego przedawnienia roszczeń dochodzonych pozwem.

Sąd oparł się na materiale dowodowym naprowadzonym przez strony, który stanowiły niekwestionowane przez strony dokumenty, a także miał na uwadze w pierwszej kolejności zeznania A. i T. W., które ocenił jako przydatne dla rozstrzygnięcia. Na ich podstawie ustalił bowiem, czy utrata dokumentów w wyniku pożaru stanowiła jedyną przeszkodę w skutecznym zainicjowaniu postępowań sądowych i efektywnym zaspokojeniu się powoda. Zeznania te pozostają wewnątrznie i wzajemnie spójne, są przy tym logiczne, a uznaniu ich za wiarygodne nie sprzeciwiają się inne dowody zgromadzone w sprawie.

Zeznania pozostałych świadków dotyczyły przebiegu prac związanych z instalacją elektryczną i w kontekście zaprezentowanej powyżej argumentacji miały znaczenie drugorzędne dla sprawy. Zeznanie Syndyka w zasadniczej mierze prezentowały jego oczekiwania w zakresie wykonania umowy przechowania dokumentacji i odnosiły się do szans na powodzenie akcji procesowej wobec dłużników upadłego w kontekście braku dokumentacji utraconej w wyniku pożaru.

Kierując się wyrażoną w Kodeksie postępowania cywilnego, w zakresie kosztów procesu, zasadą odpowiedzialności za jego wynik oraz mając na uwadze, że powód w całości uległ ze swoim stanowiskiem procesowym, na podstawie art. 98 § 1 i 3 oraz art. 108 § 1 tegoż Kodeksu, należało obciążyć go kosztami poniesionymi przez przeciwników procesowych. Stanowiło je wynagrodzenie pełnomocników ustalone w stawkach minimalnych, wbrew żądaniu pełnomocnika Spółki (...), który domagał się wielokrotności tej stawki. Sąd miał na uwadze, że sprawa została rozpoznana na jednym posiedzeniu, na którym przeprowadzono całość postępowania dowodowego zmierzającego do ustalenia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia. W kontekście przyczyn, dla których Sąd odmówił uwzględnienia żądania pozwu nie było koniecznym, aby pisma procesowe były tak obszerne, albowiem już kwestia związku przyczynowego i możliwości dochodzenia roszczeń przesądziła o bezzasadności powództwa. W układzie okoliczności faktycznych sprawy, na gruncie sformułowanych w niej zarzutów, konieczny nakład pracy nie wymagał takiego poświęcenia czasu, który uzasadniałby przyznanie wynagrodzenia jako wielokrotność stawki minimalnej wynoszącej 10.800 zł. Dostrzec również należy, że podczas rozprawy w dniu 12 czerwca 2017 r. pełnomocnicy pozwanych zmieniali się. W pewnym okresie czasu pełnomocnikiem Spółki (...) był aplikant adwokacki, co w przekonaniu Sądu potwierdza wiosek, że zawilość sprawy w ujęciu prawnym i faktycznym nie była znaczna. Wynagrodzenie ustalono zgodnie z przepisem § 2 pkt 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie.